Байка про Лева

Посланий Аналітик - 20/03/2008 20:49

ЛЕВ У ГРОМАДІ
(українська байка)

Як Лев зістарився у цирку, у столиці,
Задумав він вернутися у ліс.
А в лісі звірина підупадала-
І день і ніч керманича шукала.

Прийшли до Лева тихі, сумнолиці,
Вклонилися, поставили “приніс”.
Просили батьком для громади стати,
Згодитисмь вибратись для лісу татом.

Та він же наш, він був у лісі,
Він за нами починав і ріс,-
Зажебоніли всі від Вовка і до миші,-
Він ради нас усе залишив!

Обрали лідером, добрали ще й управу,
Гудів весело добрий ліс.
А в двері Лева хитрий звір
Заходив і вискакував надвір.

Навколо нього всі брели кругами…
І кожен йшов-ідею ніс.
Узявся Лев творити справи-
Громаді все, а не для слави.

Є велич в Лева, є дресури професура
І досвід, й друзів повен ліс.
Засяяло кругом апломбом слави,
Аж зблякли шкури звірів із управи.

Лев робить все, йому неспиться,
Він успіх наш з собою нам приніс,
Він геній лісу і, як завжди правий,
І з ним на нас чекає слава!

Пройшло півроку – нова справа!
Лев свято робить на весь ліс.
Дресуру знає вся його управа-
Все вищий клас, парада і забава…

От тільки Лев з Левами із столиці
Як батько сів, піднявши ніс
І звідти кермував завзято,
Щоб звірі святкували свято.

Мораль проста, життя дрібниця:
Не кожен править там, де зріс
І Лев, дресований в столиці
Хай не вертається у ліс.

07.07.2004р.

==========

Re: Байка про Лева
Посланий Аналітик - 20/03/2008 20:51

_____

Додам ще байку про бобиків

ПАРА БОБИКІВ
(українська байка)

Жили собі при колгоспній фермі два шолудові пси. Пси як пси, навіть звали їх однаково-Бобиками. Харчувались чим попадеться і завжди разом. Обоє однаково кістляві і закусані блохами. Відрізнялись тільки вдачею. Бобик перший був правдивим гавкуном і ревно сторжив колгоспне майно. Як кажуть, чесно і до кінця виконував свій обов'язок. Другий Бобик мав натуру хитру, терся біля ніг завфермою, ставав на задні лапи і навіть носив капелюха за добряче підпилим хазяїном.
Пройшло десять років і колгоспна ферма стала приватною разом з колгоспниками і колгоспними Бобиками. Згодом нещасні колгоспники повиїжджали на заробітки в якусь Португалію-залишились на хазяйстві лише два Бобики. Хазяїн спочатку приїздив на крутій машині, а згодом і навідуватись перестав.Залишив замість услужливого Бобика. Відтоді хитрий Бобик зажив собі як великий пан, самовдоволено походжаючи по двору в фірмовому ошийнику з притороченими до нього ключами від комор і головне- від комори із заморським собачим кормом. А бідний Бобик бігав туди-сюди весь день- працював. Мусив старатись, бо колишній друзяка запанів і навіть грозився витурити його геть у велике неоране поле на голодну смерть. Ніде правди діти, найбільшим задоволенням Бобика-шефа було дійняти Бобика-трудягу і вигавкатись вволю. Від цього росла його пиха та уявна велич.
А що голодував бідний Бобик, то істинна правда. Раз винайшов він для себе маленьку кісточку і взявся потайки обгризати. Раптом налетів на нього Бобик0шеф і спаплюжив нещасного на болото. Потоптав його за те, що посмів без дозволу підняти з землі. Вхопив дрібну кісточку та й викинув геть.
Сидить, труситься бідний Бобик голодний, обмоклий під дощем. Великі собачі сльози змиває прохолодна вода. І думається йому , що хай би були заїжджі гицлі забрали його на мило, а краще заразом обох тоді ще однаково нещасних Бобиків. Згадав як вони, два шолудиві спи, разом шукали поживу на колгоспному звалищі. Гай, Гай! Не дай Бог з бобика шефа!
Отут мав би бути байці кінець, але не можу зосередитись для заключного слова. Гамірно дуже від жалісного собачого скавуління, що долинаї з того боку ела, де колись була колгоспна ферма. То вже якийсь новий посіпака наводить порядок, бо хитрого Бобика забрав хазяїн до себе. Немає кінця байці про двох Бобиків. Таке воно життя…собаче.

23.06.2004р.

==========